

LOS CORTES DE CÁDIZ

Vagues dels treballadors del metall a Cadis

És normal. El treballador demana i la patronal en un dinar cinc estrelles, amenaça en tancar l'empresa. També és normal que això vagi durant mentre l'atur augmenta i el poder adquisitiu dels treballadors baixa. I el més normal de tot és que això s'acabi amb vaga. Fins aquí el relat dels successos dels treballadors del metall a Cadis.

Darrera tota aquesta normalitat hi ha la misèria de moltes famílies, però això ja se sap. No ens afecta. El poder està habituat a la periòdica reivindicació obrera. Uns dies de manifestacions, dos guàrdies ferits, set-cents treballadors hospitalitzats i endavant.

Cadis preocupa aquests dies, no per les protestes ni pels incendis que tallen carrers i places. El problema és que un alcalde, l'alcalde de Cadis precisament, es posa al front dels manifestants i els dóna suport i raó. "hemos tenido que meter fuego en Cádiz para que Madrid se enterara de lo que aquí pasa", ha dit el batlle. I encara més. "la violencia no está en las manifestaciones sinó en las injusticias que los trabajadores padecen".

La patronal política, d'extrem dreta a

esquerra (si és que queda encara una extrema esquerra) s'ha posat les mans al cap. On anirem a parar amb un alcalde així?

Els alcaldes poden protestar, clar que sí, contra el govern, contra l'oposició, contra el retard d'unes obres... però posar-se al costat dels treballadors, es com posar-se al marge de la llei. Qui coi són els treballadors?

Les autoritats juguen una altra lliga. Els partits han de lluitar entre ells. Seran millors o pitjors, alguns tenen opcions de guanyar i altres de perdre escons, però el partit mai ha de jugar-se amb el poble, perquè el poble està a segona divisió.

A aquests alcalde conegut com a Kichi,

CON TANTA FERRAMENTA..
¿NO SERAS UN
INFILTRADO
DEL METAL?

(que el nom ja paga) hauran d'expulsar-lo tard o d'hora. De moment ja porta dues targetes vermelles (o causes judicials) per calumnies al P.P. i per penjar una bandera LGTBI. Perillós el noi. Als polítics els caldrà fer una forta vigilància per contenir a un tio que no sap ni a quina divisió juga i que veu menys preocupants la crema de contenidors que la fam popular.

LA CARROSSA REIAL

El rei Felip puja per primera vegada a un BUS

BUS.- Vehicle de motor o cavalls amb cabuda per bastanta gent. Normalment gent del poble. Té parades en varis punts de la ciutat o en pobles veïns. Acostuma a fer pudor de peus, suor i cebes. Abans no s'hi podia escopir ni dir renecs, ara tot s'hi val.

REI.- Individu tirat per vehicles de motor o cavalls en els que hi caben poca gent. Fa olor a sals de bany. Pendent sempre de la realitat del seu poble.

GEST REIAL.- Després de cinquanta-tres anys de vida, el rei Felip VI, ha pujat a un BUS per conèixer de prop, la quotidianitat dels seus súbdits. Ha quedat encantat i ha

promès a la companyia metropolitana de Madrid que un dia tornarà a pujar a un dels seus vehicles. "Que bien se lo pasan mis compatriotas", va dir en tornar a la seva realitat.

TRAMPA REIAL.- El rei, va pujar a un autobús buit, acabat de passar per la rentadora, perfumat i amb conductor de confiança. No va haver de pagar i va poder asseure's tota l'estona.

REIALISTES.- Socis del R. Madrid C.F. Es

diu també dels rucs que queden meravellats de que el seu rei sigui capaç de muntar en un BUS com ells fan cada dia, com si fos una persona normal i corrent.